

ציוני דרך בחייו של משה שרת

15 באוקטובר 1894	(א' סוכות, ט"ו בתשרי תרנ"ה), משה שרתוק (שרת) נולד בחרסון שבאוקראינה.
1906	עולה ארצה עם משפחתו. לאחר תקופה קצרה ביפו, מתיישבת המשפחה בכפר עין סיניה, מצפון לרמאללה.
1908	המשפחה חוזרת ליפו.
1913	האב, יעקב שרתוק, נפטר. משה שרתוק מסיים בהצטיינות את המחזור הראשון של גימנסיה הרצליה. חבר "ההסתדרות המצומצמת" של תלמידי הגימנסיה. נוסע ללמוד משפטים בקושטא (איסטנבול).
1914	פרוץ מלחמת העולם הראשונה בזמן ששהה ביפו. מלמד טורקית בבתי ספר עבריים ביפו ופעיל בתנועה לעידוד קבלת האזרחות העותמנית.
1916	עובד לצדו של המהנדס גדליהו וילבושביץ בדמשק. מתגייס לצבא העותמני ונשלח לבית ספר לקצינים בקושטא. משרת בתפקיד מתורגמן במוקדון.
1917	משרת בעבר-הירדן ובסוריה.
1918	סיום מלחמת העולם הראשונה.
1919	עובד לצדו של יהושע חנקין ב"מחלקה לענייני ערבים וקרקעות" של ועד הצירים. מצטרף להתאחדות "אחדות העבודה" עם ייסודה.
1920	נוסע ללונדון ולומד בבית הספר לכלכלה של אוניברסיטת לונדון.
1921	פועל לגיוס כספים ל"הגנה" לאחר מאורעות תרפ"א.
1922	נושא את צפורה מאירוב לאישה.
1925	עם סיום לימודיו חוזר לארץ-ישראל ומצטרף למערכת "דבר", העיתון היומי של ההסתדרות הכללית.
1927	נולד הבן יעקב.
1929	מאוקטובר עורך את מוסף "דבר" בשפה האנגלית (עד 1931).
1930	משתתף בוועידת האיחוד של "אחדות העבודה" ו"הפועל הצעיר" ומצטרף ל"מפלגת פועלי ארץ-ישראל" (מפא"י) עם הקמתה.
1931	נולדה הבת יעל. מתמנה למזכיר המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית בראשות חיים ארלוזורוב. עובר לגור עם משפחתו בירושלים.
1933	לאחר רצח ארלוזורוב, מחליף אותו שרתוק בראש המחלקה המדינית. נולד הבן חיים.
	בקונגרס הציוני הי"ח נבחר לעמוד בראש המחלקה המדינית מטעם מפא"י ומכהן בתפקיד זה עד מאי 1948.

- 1936 תחילת המרד הערבי. שרתוק מופיע לפני ועדת החקירה המלכותית בראשות לורד פיל.
- 1937 מגן על הצעת החלוקה בקונגרס הציוני הכ'.
- 1939 ועידת סנט גיימס בלונדון. פרסום "הספר הלבן" ופרוץ מלחמת העולם השנייה. שרתוק אחראי לביטחון היישוב ונרתם לארגון הגיוס לצבא הבריטי.
- 1942 בדצמבר מבקר בבריטניה ובארצות-הברית ומנסה לארגן סיוע ליהודי אירופה. מבקש לתווך בסכסוך בין וייצמן לבן-גוריון על רקע הפרשנות לתכנית בילטמור.
- 1944 מנסה למנוע את הפילוג במפא"י והקמת התנועה לאחדות העבודה. ביוני מביא ללונדון את הצעת אייכמן לעסקה להצלת יהודי הונגריה שמסר יואל ברנד. הקמת החטיבה היהודית הלוחמת (חי"ל).
- 1945 סיום המלחמה והידרדרות היחסים עם בריטניה. מראשי "תנועת המרי העברי".
- 1946 במרס מעיד בשם הסוכנות היהודית לפני ועדת החקירה האנגלו-אמריקנית. ב-29 ביוני, ב"שבת השחורה", עוצרים אותו השלטונות והוא מוחזק במחנה המעצר איילון בלטרון עד 5 בנובמבר.
- 1947 שרתוק מנצח על הצגת טענות הציונים לפני ועדת האו"ם (אונסקו"פ) בארץ-ישראל ועל המאבק לקבלת החלטת החלוקה בעצרת האו"ם בכ"ט בנובמבר. תחילת מלחמת העצמאות.
- 1948 ממשיך את הפעילות המדינית בארצות-הברית להבטחת ביצוע החלטת החלוקה. ערב הקמת המדינה ב-14 במאי 1948 חוזר ארצה, משתתף בטקס הכרזת המדינה ומתמנה לשר החוץ בממשלה הזמנית. צבאות מדינות ערב פולשים לארץ-ישראל. פרשת אניית הנשק "אלטלנה". מנהל משא ומתן עם המתווך מטעם האו"ם הרוזן ברנדוט (שנרצח ב-17 בספטמבר 1948). יוצא לעצרת האו"ם בפריס כדי להיאבק בתכנית ברנדוט.
- 1949 בינואר נבחר לכנסת הראשונה ומכהן בכנסת עד מותו. שר החוץ בממשלת ישראל עד 1956. פברואר-יולי שיחות שביתת הנשק וחתימה על הסכמי שביתת נשק עם מצרים, לבנון, עבר-הירדן וסוריה.
- במרס מאמץ את השם העברי "שרת". במאי משתתף במעמד קבלת ישראל לאו"ם. ב-9 בדצמבר מאמצת עצרת האו"ם החלטה על בינאום ירושלים.
- 1950 באפריל תחילת העלייה ההמונית מעיראק. שרת מתנגד להשתתפות ישראל לצד ארצות-הברית במלחמת קוריאה, אך באוקטובר תומכת ישראל באו"ם בהתקדמות ארצות-הברית לצפון קוריאה.
- 1951 במאי מכהן בתור ממלא מקום ראש הממשלה, בזמן ביקור בן-גוריון בארצות-הברית. בספטמבר נפטרה פניה, אמו של משה שרת.
- 1952 בספטמבר חותם על הסכם השילומים עם קונרד אדנאואר, קנצלר מערב גרמניה.
- 1953 מפברואר (עד יולי) מנתקת ברית-המועצות את יחסיה עם ישראל, לאחר פיצוץ בצירות הסובייטית בתל אביב.
- באפריל מבקר שרת בארצות-הברית ויוצר קשרים עם הנשיא אייזנהאואר ושר החוץ דאלס. מסייר באמריקה הלטינית. במאי מבקר דאלס בישראל. משרד החוץ עובר לירושלים.

- באוקטובר גיוני ישראל באו"ם בשל פעולת גמול בקיביה.
בן-גוריון מתפטר מן הממשלה ועובר לקיבוץ שדה בוקר.
ב-7 בדצמבר מתמנה שרת לממלא מקום ראש הממשלה וממשיך לשמש שר חוץ.
- 1954 ב-26 בינואר מקים ממשלה בהשתתפות מפא"י, המזרחי-הפועל המזרחי והציונים הכלליים (בסוף ינואר מצטרף פנחס רוזן מן המפלגה הפרוגרסיבית).
ביולי נתפסים חברי חוליית הריגול היהודית במצרים ("עסק הביש").
- 1955 בינואר מגישה ועדת אולשן-דורי את מסקנותיה בעניין "עסק הביש". חברי חוליית המודיעין שנשפטו בקהיר מוצאים להורג. שר הביטחון לבון מתפטר ובן-גוריון חוזר למשרד הביטחון ב-21 בפברואר. ב-28 בפברואר פעולת גמול בעזה.
ביולי פורץ משבר ממשלתי על רקע משפט קסטנר ומוקמת ממשלה קטנה ללא הציונים הכלליים. בחירות לכנסת השלישית. בן-גוריון עומד בראש רשימת מפא"י וחוזר (בנובמבר) לראשות הממשלה. שרת מסכים להיכנס לממשלה בתור שר חוץ.
בעקבות עסקת הנשק בין מצרים לצ'כוסלובקיה בספטמבר, יוצא שרת לאירופה וארצות-הברית בתקווה לרכוש נשק.
- 1956 כישלון מבצע תיווך אמריקני עם מצרים ורכש נשק בארצות-הברית. משבר עם מצרים בשל פעולות הפדאיון. ב-18 ביוני מתפטר שרת מן הממשלה בעקבות דרישת בן-גוריון. ביולי מלאים נאצר את תעלת סואץ. ספטמבר-נובמבר 1956 שרת מבקר באסיה. מבצע סיני (29 באוקטובר-7 בנובמבר).
- 1957 קרע סופי עם בן-גוריון. במרס תומך שרת בהשלמת הנסיגה הישראלית מסיני.
עומד בראש הוצאת הספרים "עם עובד".
- 1959 בנובמבר בחירות לכנסת הרביעית. שרת מוצב במקום השני ברשימת מפא"י.
- 1960 מתעמת עם בן-גוריון במרכז מפא"י על עתיד התנועה הציונית. באוקטובר מבקש לבון לטהר את שמו מאחריות ל"עסק הביש" ומתעוררת "פרשת לבון". שרת מתנגד לדרישת בן-גוריון להקמת ועדה משפטית לחקור את "הפרשה".
- 1961 בינואר מצטרף להנהלת הסוכנות היהודית. באותה שנה נבחר ליושב ראש הנהלת הסוכנות. בפברואר מבקש ללא הצלחה למנוע את הדחת לבון מתפקיד מזכ"ל ההסתדרות במרכז מפא"י.
- 1963 ביוני פורש בן-גוריון ואשכול מתמנה לראש ממשלה ושר ביטחון.
- 1964 בדצמבר מגיש אשכול את התפטרותו על רקע "פרשת לבון" ומקים אחר כך ממשלה חדשה.
- 1965 ב-17 בפברואר נואם שרת בוועידת מפא"י, תומך בטיפולו של אשכול ב"פרשת לבון" ובהקמת "המערך" עם התנועה לאחדות העבודה.
- 7 ביולי 1965 (ז' בתמוז תשכ"ה) נפטר ונקבר על פי בקשתו בבית הקברות הישן ברחוב טרומפלדור בתל אביב.